

Vilistlased kohtusid Vaekülas

Kolmandal kursusel kolis osa tehnikumis õppivaid poisse Konnale, kus elati ühe kolhoosiaegse elamu kahes toas, üks neist soojem, teine kole külm. Poisid mängisid allkorrusel ööd ja päevad kaardimängu Atskoo ega lahkunud vahel sealt kaks päeva järjest.

KRISTI EHRlich
kristi.ehrlich@virumaateataja.ee

Selline on üks seik, mis meenus möödunud nädalavahetusel kümnenda lennu vilistlaste kokkutulekule tulnud kirjanik Mats Traadile ajast, mil ta õppis Vaeküla põllumajanduse mehhaniseerimise tehnikumis.

Lõpetamisest möödus kümnendal lennul tänavu juba 55 aastat. Selle meenutamiseks asetati kokkutulnud lillepärja hariduskivi juurde. "Et siin õpitud ja elatud aega mäletada," sõnas kokkutuleku üks korraldaja Herbert Mesi.

Eluolu oli toona noortel poistel küllaltki kehv, pannes seal külmemas toas elavad poisid lausa streikima. Kehvatest elutingimustest andis tunnistust seegi, et kord kõva tuulega lendas aken Mats Traadile pähe, jättes talle armi otsaette.

Herbert Mesi ütles, et kõigest hoolimata säilis Vaekülla ametit omandama tulnud poistel suur entusiasm erialaste ainete vastu. "Noored poisid elavad siin omapead väga rasketes tingimustes. Ja sealjuures säili-

tasid nad inimlikkuse. See vist kannabki meid nüüd edasi, ka kõikidel kokkutulekul," kõnles Herbert Mesi.

Järjekordne kokkutulek otustati Mesi sõnul pidada Vaekülas seepärast, et internatkooli edaspidine saatus pole teada. "Kui siin kooli enam ei ole, võib juhtuda, et tulevikus siinsed teed rohtuvad ega pääsegi enam ligi," kartis ta.

Kitsad olud olid toona tingitud suurearvulisest vastuvõtust. 1953. aasta suve lõpul, kui praegu teadurina tuntud Väino Jõgeva tehnikumi astus, võeti sügisest õppima üle saja õpilase. Samas ühiselamud olid juba enne seda üle majutatud. Ajutise lahendusena suunati poisid kolhoosidesse tööle.

"Elu oli talutav. Ega me lapsena ka polnud elanud mugavates tingimustes, enamik meist olid talulapsed," lausus Jõgeva, lisades, et õpilased elasid riiklikust stipendiumist, mida esimesel aastal maksti 140 rubla, viimasele kursusele jõudes juba 200 rubla kuus. Sellega sai kooli sööklast soojasööki ning poest leiba ja margariini.

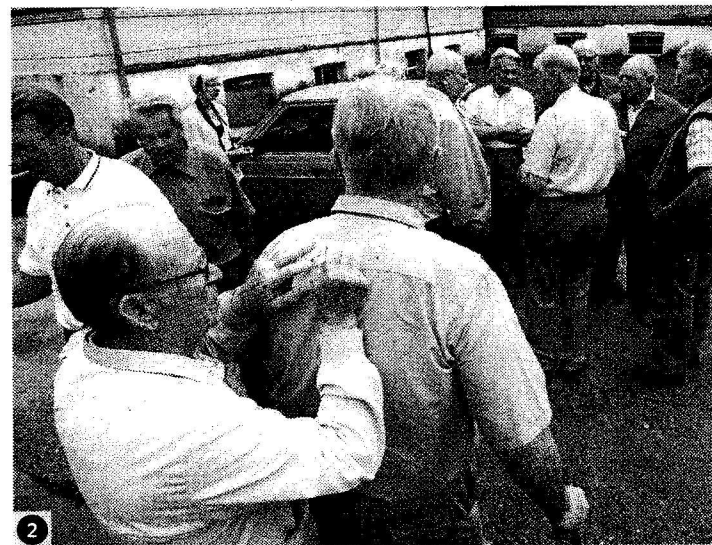
Vaeküla põllumajanduse mehhaniseerimise tehnikumis õppis meeste vägi, nagu Mats Traat ütles. Poisid käisid Vaeküla ja Rakvere vahele jäävas Kaarli rahvamajas tantsupidudel, sest sinna tulid ka Rakvere pedagoogilise seminari ja meditsiinikooli neiud. "Rakvere poistega kakeldi seal," meenutas Traat ning märkis, et eks need erimeelsused ikka tüdrukute pärast olid.

Pidusid korraldasid poisid isegi. Nimelt sooviti Leningradi ekskursioonile minna, kuid raha selleks polnud, ja seega otustati Kohtla-Järvel kaks pidu teha: õpiti selgeks eeskava, näitemäng ja laulud.

"Rahvast oli nii palju, et ähvardati uks maha murda," jutustas Mats Traat. Ekskursioonile paraku ei saadud, sest kogu teenitud tulu läks asjaajamise peale.

Vaeküla põllumajanduse mehhaniseerimise tehnikumi (1944–1959) eesmärk oli ette valmistada põllumajandusspetsialiste. Tehnikum oli suurim põllumajanduslik kesk-eriõppeasutus ENSVs.

KOOLIVENNAD KOOS

1. Vanade aegade meenutamiseks asetati Vaeküla hariduskivi juurde lillepärj. 2. Need, kes pikka aega näinud ei olnud, vahetasid kontakte. 3. Vaeküla tehnikumi on lõpetanud ka kirjanik Mats Traat (paremal).